

Alates 01.07.2015 toimub salvkaevude rajamine, ümberehitamine ja lammutamine vastavalt Ehituseadustikus sätestatule.

Salvkaev on maapinnalähedasse põhjaveekihti kaevatud kaev vee võtmiseks, mille seinad on toetatud raketega. Salvkaevu rajamise, ümberehitamise ja lammutamise kord ning nõuded salvkaevu konstruktsiooni kohta on kehtestatud keskkonnaministri 09.07.2015 määruses nr 43 „Nõuded salvkaevu konstruktsiooni, puurkaevu või -augu ehitusprojekti ja konstruktsiooni ning lammutamise ja ümberehitamise ehitusprojekti kohta, puurkaevu või -augu projekteerimise, rajamise, kasutusele võtmise, ümberehitamise, lammutamise ja konserveerimise korra ning puurkaevu või -augu asukoha kooskõlastamise, ehitusloa ja kasutusloa taotluste, ehitus- või kasutusteate, puurimispäeviku, salvkaevu ehitus- või kasutusteate, puurkaevu või -augu ja salvkaevu andmete keskkonnaregistrisse kandmiseks esitamise ning puurkaevu või -augu ja salvkaevu lammutamise teate vormid“ (edaspidi **määrus nr 43**).

Salvkaevude rajamisel, ümberehitamisel ja lammutamisel esitatakse kohaliku omavalitsuse üksusele määruse nr 43 [lisa 7](#) kohane **ehitusteatis** koos selle juurde kuuluvate dokumentidega.

Enne salvkaevu rajamist peab salvkaevu rajav isik tutvuma salvkaevu kavandatava asukohaga kohapeal ning määrama salvkaevu asukoha täpsed koordinaadid.

Enne salvkaevu ümberehitamist või lammutamist peab salvkaevu ümberehitav või lammutav isik tutvuma salvkaevu asukohaga kohapeal ning määrama salvkaevu asukoha täpsed koordinaadid.

Nõuded salvkaevu konstruktsiooni kohta

Salvkaevu konstruktsioon peab:

- 1) tagama põhjavee kaitstuse reostuse eest;
- 2) tagama salvkaevu vett andva osa pudedate ja varisevate setete kindlustatuse ning nõutud veehulga läbilaskvuse;
- 3) välistama saastunud vee sissevoolu salvkaevuga avatavasse põhjaveekihti.

Salvkaevu rakked peavad ulatuma vähemalt 70 cm kõrgusele maapinnast ja maapind salvkaevu ümber peab olema võrreldes ümbritseva reljeefiga kõrgem, et oleks välistatud pinnavee ja maapinnalt pärineva vee kogunemine kaevu ümber ja selle sissevool kaevu.

Salvkaev peab olema pealt kaetud, et vältida sademevee, kõrvaliste esemete ja elusolendite kaevu sattumist.

Salvkaevu ümber tuleb rajada veelukk, mis välistab maapinnalt pärineva vee sissevoolu kaevu. Veelukk on salvkaevu ümber kaevatud kraav, mis on täidetud vettpidava materjaliga.

Salvkaevu konstruktsioonis tohib kasutada vaid selliseid tooteid ja materjale, mis on ohutud nii keskkonnale kui ka inimese tervisele.

Veevõtukoha hooldusnõuded

Veehaarde sanitaarkaitseala moodustamise ja projekteerimise kord ning sanitaarkaitsealata veevõtukoha hooldusnõuded põhjavee kaitseks on kehtestatud [keskkonnaministri 16.12.1996 määruse nr 61 punktis 4](#).

Ühe kinnisasja omanikule vajaliku kaevu asukoht peab olema võimalike reostusallikate (kogumiskaevud, käimlad, prügikastid, väetise- ja sõnnikuhoidlad, õlimahutid, kanaliseerimata saunad jne.) suhtes põhjaveevoolu suunas (järgib üldjoontes maapinna kallakust) ülesvoolu ja neist krundi piires võimalikult kaugemal (mitte vähem kui 10 m). Kaevu ja selle ümbruse sanitaarse seisundi korrasoleku eest vastutab kaevu omanik (valdaja).

Vastavalt Vabariigi Valitsuse 29.11.2012 määruse nr 99 „[Reovee puhastamise ning heit- ja sademevee suublasse juhtimise kohta esitatavad nõuded, heit- ja sademevee reostusnäitajate piirmäärad ning nende nõuete täitmise kontrollimise meetmed](#)“ §-le 7 ei ole heit- ja sademevee pinnasesse juhtimine lubatud veehaarde sanitaarkaitsealal või hooldusalal ja lähemal kui 50 m sanitaarkaitseala või hooldusala välispiirist ning lähemal kui 50 m veehaardest, millel puudub sanitaarkaitseala või hooldusala, või joogivee tarbeks kasutatavast salvkaevust.

Omapuhastiks oleva imbsüsteemi ja joogiveesalvkaevu vaheline kaugus ja selle määramise kriteeriumid on sätestatud Vabariigi Valitsuse 16. mai 2001. a määruse nr 171 „[Kanalisatsiooniehitiste veekaitse](#)nõuded“ §-s 7.

Lisaks tuleb arvestada, et ka liigne väetiste, taimekaitsevahendite ja sõnniku kasutamine võib mõjutada negatiivselt salvkaevu veekvaliteeti.

Iga salvkaevu omanik saab vältida potentsiaalsete reostusallikate sattumist salvkaevu vahetusse ümbrusesse, jälgida visuaalselt salvkaevu olukorda, võtta regulaarselt veeproove ja toimetada need vastavasse laboratooriumisse ning vajadusel reageerida kiirelt reostuse tekkimisele.

Kaevu visuaalsel vaatlusel võib selguda mõne hooldustöö vajadus:

- kaevu süvendamine;
- sette välja pumpamine;
- murenenud kaevurakete väljavahetamine;
- kaevu rakete vaheliste pragude tihendamine;
- kaevu suudme ümbruse tihendamine savilukuga;
- rakete pesu;
- kaevu kaane väljavahetamine.

Pärast salvkaevu rajamist või ümberehitamist tuleb Keskkonnaametile esitada rajatud või ümberehitatud salvkaevu andmed elektrooniliselt Keskkonnaameti e-teenuste portaali kaudu või esitada andmed määruse nr 43 [lisa 4](#) kohasel vormil. Kui salvkaevu andmed esitati elektrooniliselt, registreerib Keskkonnaamet andmed keskkonnaregistris 10 tööpäeva jooksul andmete esitamisest arvates. Kui salvkaevu andmed esitati [lisa 4](#) kohasel vormil, sisestab ja registreerib Keskkonnaamet nõuetekohased andmed keskkonnaregistris 10 tööpäeva jooksul andmete esitamisest arvates.

Salvkaevude kasutusele võtmisel pärast rajamist ja ümberehitamist esitatakse kohaliku omavalitsuse üksusele määruse nr 43 [lisa 5](#) kohane **kasutusteatis** koos selle juurde kuuluvate dokumentidega.

Pärast salvkaevu lammutamist peab salvkaevu lammutanud isik esitama kohaliku omavalitsuse üksusele määruse nr 43 [lisa 8](#) kohase lammutamise teatise ja selle juurde kuuluvad dokumendid.

Teatis esitatakse 10 tööpäeva jooksul salvkaevu lammutamistööde lõpetamise päevast arvates. Kohaliku omavalitsuse üksus informeerib lammutamisest Keskkonnaametit ja kannab teatise andmed ehitusregistrisse. Lammutatud salvkaevu kohta tehakse ehitusregistris märge „lammutatud”. Keskkonnaamet korraldab salvkaevu lammutamise teatise andmete sisestamise keskkonnaregistrisse. Lammutatud salvkaevu kohta tehakse keskkonnaregistris märge „lammutatud”.